

Boros Imre: Befürödtek a nagy adósságfürkészek

2019 augusztus 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A felel?tlen és soha meg nem térül? állami hitelfelvétel baloldali csodafegyver.

Megtörtént, amit jó ideje reméltünk: hazánk, pontosabban a magyar állam adósságainak mértéke becsúszott a GDP-arányos hetven százalék alá, jó reményt fakasztva, hogy belátható id?n belül elérhet? az EU által állami adósságplafonnak tekintett hatvan százalék.

Történt mindez úgy, hogy az uniós adósságfürkészek (Eurostat, maga az Európai Bizottság és a hitelmin?sít?k is) ez ügyben az utóbbi évtizedben hazánkkal kifejezetten és jól láthatóan diszkriminatív módon bántak.?

Mert miközben a 2002 utáni eszel?s sebességgel végbement adóssághalmozódást az unióban tétlenül szemlélték, Olli Rehn és f?ként Joaquín Almunia bizottsági f?biztosoknak eszükbe sem jutott az ország ellen a túlzott eladósodásért járó eljárást elindítani, de amikor ismét polgári kormány került az ország élére, azonnal léptek, és hét évig ebben a megalázóan hátrányos helyzetben tartották hazánkat.

2011 után, amikor az adósságszint csökkenni kezdett, szinte mindent elkövettek, hogy megakadályozzák a hatvanas számsor megjelenését. (Más országok még a GDP-arányos százszázalékos adósságszint közelében is mentesülnek a túlzottdeficit-szégyenpadtól!) Még a valóban állami tulajdonban lév? Eximbank felvett hiteleit is teljes összegben az államadósságba sorolták, mintha a bank mérlegében lév? kihelyezésekért teljes összegben az államnak kellene jótállni – mert azokból semmi nem jön vissza –, ami maga a megtestesült alaptalan és rosszindulatú feltételezés.

A fenti kálváriát látva érdemes áttekinteni, hogy mit is jelent az állam adóssága, miként befolyásolja az ország életét. Az állam ideálisnak tekinthet? esetben az ország közös ügyeit a területén él? polgárok és cégek által teljesített befizetésekb?l, adókból és járulékokból fedezi. Ha ebb?l a pénzb?l nem jön ki vagy emelni kell a befizetési tételeket, vagy hiteleket kell felvenni azzal a kötelemmel, hogy azokat kamatokkal együtt majd vissza is kell fizetni, ami a jöv?beli állami költekezés elé állíthat korlátokat, ha a felvett pénzt nem kés?bbi jól jövedelmez? és így növekv? adóbevételeket hozó ügyekre költik.

A jelenkori eladósodásunk hajnalán (1973-ban) az erre a vitathatatlan összefüggésre figyelmeztet?, s szellemi és vezet?i erejének csúcsán lév? MNB-elnököt (László Andort) azonnal menesztették. Ezt követ?en az állam adósságának növekedése er?söd? dinamikával eltartott egy negyedszázadig, egészen 1998-ig, ügyet sem vetve az id?közben végbement politikai rendszerváltásra.

Maradt az adósság, és azok is, akik annak növelésében aktívan részt vállaltak. Amikor az államadósság kamatai már olyan súlyos teherként jelentkeztek, hogy azokat már további hitelfelvételekkel sem lehetett fedezni, az állampolgárok juttatásaiból kellett rendszerszinten elvenni. (Lásd a sorozatos lakossági megszorításokat.) Szinte azonnal szárnyra kapott és évtizedeket élt a hamis magyarázat, hogy a polgárok túlfogyasztásának (emelked? jólétének) lettünk áldozatai, tovább nyújtózkodtunk, mint ameddig a takarónk ért, holott a számok éppen ennek az ellenkez?jét támasztották alá. A mai napig nem készült az adósságtörténetet a valóságnak megfelel? feltárás, pedig komoly tanulságokkal járhatna!

Az 1998-ban hivatalba lép? polgári kormány impozáns gazdasági növekedést létrehozva az eladósodás mértékét a kritikus 80 százalék körüli szintr?l sikerrel hozta vissza a veszélyzónából, és 2002-ben 53 százalékon adta át a hajszállal és er?sen vitatható módon ismét kormányra kerül? baloldali kormánynak.

Ett?l kezdve az államadósság a jól ismert baloldali modellt és magyarázatokat követve ismét száguldásba kezdett, és 2011-ig, a GDP- arányos 80,5 százalékot elérve, meg sem állt.

A retorika úgy módosult, hogy jó ideig „jóléti rendszerváltásról” volt szó, és ennek korábbi elmaradását a korábbi polgári kormány nyakába varrták. Medgyessy Péterék a megalapozatlan bérintézkedéseik hatását, valamint az ezzel járó új adósságtömeg nagy részét az önkormányzati szektorra hárították, miután elfogyott a polgári kormány által hátrahagyott több száz milliárd forintos költségvetési tartalék. Ismét belendültek a lakossági megszorítások, leépítették az otthonteremtési támogatásokat, a „nem lesz gázáremelés”-szer? szlogenek mellett sorozatban jöttek az áremelések, és végül az állampolgárokat, a hazai kisvállalkozásokat és az önkormányzatokat nyomorba dönt?, de agyonreklámozott, megváltásnak kikiáltott devizaalapú hitelek.

Utóbbiak kártételeit?l a mai napig sem szabadultunk meg teljesen. A jelenkori államadósság hamarosan eléri fél évszázados történetét. Emiatt szolgál is megkérd?jelezhetetlen tanulságokkal.

Mindenekel?tt kijelenthet?, hogy a felel?tlen és soha meg nem térül? államadósság-gyártás egyértelm?en baloldali csodafegyver, amihez mindig hozzátartozik a valóságalappal nem rendelkez?, „Tovább nyújtózkodtunk, mint a takarónk ért”, illetve a hamis „Jóléti rendszerváltást!” szlogen.

Az állam m?ködtetésének alapjait baloldali kormányok idején a hitelfelvételek és a sorozatos lakossági megszorítások képezik. Hiteleket szigorúan külföldr?l vesznek fel, és többnyire idegen pénznemben.

Az állam éves költségvetését tendenciózusan hamisan tervezik, a kiadásokat alul-, a bevételeket túlméretezik. Rendszeres az évközi nagy felébredés is – volt, amikor már az els? negyedév végén –, hogy elszálltunk, és jönnek a menetrend szerinti megszorítások. Természetesen a polgári kormányok is dolgoznak államadóssággal, ha másért nem, kényszer?ségb?l, a megörökölt adósságok okán.

Azonban minden igyekezetük arra irányul, hogy az éves hiány mértéke sokkal kisebb legyen, mint a gazdaságnövekedés százaléka. Ha mégis többlethitel-felvétel történik, akkor annak a finanszírozott projektb?l kell megtérülnie, és még hasznot is várunk t?le.

A hitel a végletekig kerülend? idegen pénznemben, hiszen annak árfolyamára mi nem tudunk hatással lenni, az bármikor ellenünk fordítható. Mindenkor el?nyben részesítjük az állam hazai és forintban aktív hitelnyújtóit, hiszen a nekik fizetett kamatok hazai vásárlóer?t képviselnek és élénkítik a gazdaságot.

Végül megvonható a baloldali és a polgári kormányok költségvetési gyakorlatának legszembet?n?bb eltéréseinek mérlege is. A polgári kormányok, miközben bevételeiket polgáraiktól és hazai cégekt?l szerzik, a kiadási oldalon is els?sorban ?ket kívánják helyzetbe hozni.

Külföldieknek akkor juttatnak pénzt, ha az a külföldi itteni tevékenységének eredményeként a juttató költségvetésnek is busásan megtérül. A baloldal szintúgy a hazai szerepl?kt?l vár bevételeket, de a kiadási oldalon el?ször a neki kedves külföldi szerepl?ket látja el, a hazaiaknak a maradékelv szolgál. Ha kevés marad, jön a menetrend szerinti lakossági megszorítás.

A jobboldali költségvetés közös érdekeltségbe integrálja a hazánkban m?köd? külföldi vállalkozásokat is, míg a baloldali ezen szerepl?ket pozitív megkülönböztetésben részesíti. Az egyik pénzvilág-hatalmi, a másik patrióta szemlélet? költségvetés.

Boros Imre

A szerz? közgazdász

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló